

11 Raikkaaseen ulkoilmaan päästyään hän veti treenatut keuhkot täyteen raikasta ulkoilmaa. Vielä hetken jos hän olisi ollut sisällä, niin hän olisi pyörtynyt. Kerran hän oli kysynyt Herbertiltä kuinka tämä pystyi tekemään moista työtä. Niin Herbert oli sanonut että siihen kuulema tottui ajan kanssa. Nina Mäkipää kiiruhti asemalle jossa Arttu Karma odottikin tätä antamaan alustavaa selontekoa. —No mitä sieltä löytyi? —Kaksikymmentäkolmevuotias tyttö, henkilöllisyydestä ei vielä sen tarkempaa tietoa. Käyntikortissa joka uhrin lompakosta löytyi, luki Miss Elina artisti ja aikuisviihde taiteilija. —Tiedetäänkö muuta? —Uhri on poistunut autosta ja jatkanut sitten jalan jonkin matkaa, auton kuljettaja on ilmeisen tietoisesti kiihdyttänyt ja ajanut tytön päälle. —Miten voit olla varmasta asiasta? —Kiihdytysjäljet oli selvästi havaittavissa, mutta jarrutusjälkiä ei ollut. Tytön kasvoille oli jäänyt kauhun sekainen ilme. Aivan kuin hän oli katsonut taakseen sillä hetkellä kun auto oli syöksynyt hänen päälleen. —Mitä ruumishuoneelta selvisi? —Uhri on ollut fyysisesti hyvässä kunnossa. Tosin oli kuulemma löytynyt merkkejä melko reippaasta elämän menosta. —Kuten? —Uhri oli Herbertin mukaan nauttinut viimeisen vuorokauden aikana varsin kohtuullisen määrän alkoholia sekä muita huumausaineita. —Narkkariko? —En sanoisi niinkään, pistosjälkiä ei kuulema ollut havaittavissa. Sanoisin pikemmin että tyttö oli maksullinen. —Entä varsinainen kuolema? Päälleajoko? —Sekin omalta osaltaan mutta lopullinen syy on niskan murtuminen. —Eli päälleajon seurauksena on niska murtunut. —Ei suinkaan. Uhrin niska oli murrettu käsin. —Käsin? —Niin. On syytä olettaa että kuljettaja on päästänyt tytön pois kyydistä ja ajanut sitten tämän päälle takaapäin. Jatkanut menoaan jonkun matkaa kunnes pysähtynyt uudelleen, kuljettaja on tullut takaisin kävellen varmistaakseen että uhri oli todella kuollut. —Huomattuaan että uhri oli vielä elossa, oli tämä viimeistellyt työnsä murtamalla tämän niskan. —Hitto! —Siinäkö kaikki? —Eikö pienintäkään vinkkiä tai johtolangan pätkää? 12 —Saattaa olla eräs joka on tosin hyvin pieni ja nimetön. Nimittäin uhrin kaulan ympärillä olevista jäljistä voidaan otaksua että teontekijällä on toisen käden nimetön lyhyempi kuin toinen. —Kovin on heppoinen johtolanka mutta parempi kuin ei mitään, hyvin toimittu. Nina tunsu pientä ylpeyttä kun Karma kehui tätä. —Entä jatko? —Jätetään toistaiseksi juttu hautumaan ja jatketaan jos joku tulee tiedustelemaan tyttöä. —Mutta jäljet on melko tuoreet? Yritti Nina sanoa. —Ymmärrän kärsimättömyytesi. Sanoi mies ja jatkoi. Ymmärrät että näissä olosuhteissa ja näillä tiedoilla, tapausta käsitellään normaalina päälle ajorikoksena. —Mutta entä Kalman lausunto niskanmurtumisesta? Arttu Karma oli hetken vaiti. — Kuten sanoin jätetään asia pöydälle, ja mikäli uusia todisteita ilmaantuu niin juttua tutkitaan tarkemmin. —Älä tyttö hyvä polta loppuun itseäsi, ei rikokset tähän pääty ja sitä paitsi sinua tarvitaan muissa jutuissa. Nina tajusi että Arttu Karma tarkoitti hänen parastaan ja oikeassahan Karma oli. Siitä huolimatta häntä hieman harmitti keskeyttää jutun tutkimukset. Nina poistui Karman huoneesta hieman nyreissään. Sillä hän tiesi kyllä mitä Karma oli tarkoittanut muilla jutuilla. Ninalle se tarkoitti kahvinkeittämistä asemalla ja sipsuttamista korkokengillä pitkin käytäviä nuorten ja vanhempien mieskollegoiden silmäniloksi. ”Kumma juttu kuinka korkokengissä sipsutteleva minihameinen nainen teki vaikutuksen miehiin” Ninan poistuttua huoneesta Arttu Karma teki omat muistiinpanonsa Ninan kertomuksesta omalle koneelleen. Arttu jäi miettimään tapausta. —Hmm... asiakas on jättänyt tytön pois kyydistään, ajanut sitten tämän päälle. Varmistanut vielä että tyttö oli todella kuollut ja viimeistellyt rikoksen murtamalla tämän niskan. ”Tyytymätön asiakas tuskin surmaisi tytön”, mietti Arttu Karma hieroen niskaansa, korkeintaan vaatisi rahoja takaisin. Arttu oli nähnyt tapauksia joissa asiakas oli ollut tyytymätön maksulliseen seuralaiseen ja tämän palveluihin. ”Ei helvetti, tässä jutussa oli jotain mistä hän ei pitänyt”. Normaalisti tai kahdeksan kymmenestä tapauksesta oli niin että ilotyttö oli joutunut seksuaalirikoksen uhriksi. Joissakin tapauksissa taustalla oli

mustasukkaisuutta. Artulla oli vahva käsitys että monen perhesurman taustalla oli taloudellinen ahdinko. 13 Joka oli ajanut monen perheen äidin kadulle ja kun asia on tullut puolison tietoon, niin murhenäytelmä on valmis. Tämän nuoren tytön kuolema käsiteltäisiin normaalina yliajotapauksena josta kiinni otettu syyllinen ei saisi juuri yhtään mitään. Tästä syystä Karma oli hieman jarruttanut Niinan intoa tutkia kyseistä tapausta. Sinänsä oli sääli että suomalainen oikeusjärjestelmä suosi tietyn sortisia rikostapauksia. Puhumattakaan siitä että rikolliset oli täysin tietoisia niistä porsaanreistä joita oikeusjärjestelmässä oli. ”Hitto oli parempi kuin ei ajatellut koko asiaa, ettei alkanut ottamaan päähään entisestään”. Ajatteli Karma itsekseen.

9.Luku Lars Sundberg hieroi käsiä mielihyvystä, sillä olihan onnistunut saamaan varsinhuomattavan rakennusurakan Venäläisiltä. Kauppaehtoihin tosin kuului että Sundbergin piti tehdä maakaupat venäläisten puolesta, joidenka yhteyshenkilönä toimi Nikolai Rusko. Koska kaupunki ja sen sidosryhmät ei suostuneet myymään maa-aluetta suoraan venäläisille, Lars joutui toimimaan välikätenä venäläisille. Sundberg oli erehtynyt kerran utelemaan Ruskolta mistä rahoitus tuli, niin Rusko oli tullut Larsin kasvojen eteen, ja todennut vaan että on parempi olla tietämätön tietyistä asioista. Sen koommin Lars ei ollut enää kysellyt yhtään mitään. Maakaupat oli helppo toteuttaa sen jälkeen kun kaupungin ja sidosryhmien nokkamiehet olivat vierailleet Lars:n järjestämällä Pietarin matkalla. Kauppaan kuului että Sundberg oy:n piti rakentaa kolme luksushuvilaa sekä teollisuushalli. Sen verran tämä oli saanut Ruskolta ongituksi tietoa että venäläisillä oli tarkoitus aloittaa lomakylä bisnes maanmiehilleen. Tai niin ainakin Rusko oli kertonut heikkona hetkenään. Joka tapauksessa varmaa oli että pikkurahasta ei ollut puutetta. Lars:lla oli vahva epäily, siitä että rahoituksen takana saattoi jopa olla keskushallinto ja valtakunnan eliitti. Tosin näistä epäilyistä oli syytä pitää suu kiinni. Toisaalta Lars:lle oli ihan sama mitä Viktor Rusko teki pääasia että Sundberg Oy sai rahansa. Lars istuutui tuoliin ja otti huikan lasistaan katsellen samalla takassa palavaa liekkiä. Reilu 10 vuotta aiemmin hän oli tutustunut Nikolai Ruskoon kun oli tehnyt muutamia urakoita venäjälle. 14 Rusko oli tosin epäillyt hankkeen onnistumista. Lars oli tyynnytellyt Ruskoa sillä että kyseisen kaupungin virkamiehet oli herkkäuskoisia hölmöjä joita oli helppo vetää nenästä. Riitti kun sanoi hankkeen tuovan rahaa kaupungille, sekä vetoamalla hankkeen työllistävään vaikutukseen. Itseasiassa kaupungin virkamiehillä ei ollut mitään nokan koputtamista, sen jälkeen kun nämä oli vierailut Pietarin yöelämässä. Lars oli valmis jopa pieneen kiristykseen tarpeen vaatiessa saadakseen asiat rullaamaan haluamalla tavalla. Kiristys oli sitä paitsi eräs lievimmistä seikoista tämän syntilistoilla. Hieman häntä kuitenkin epäilytti eräs seikka rakennus hankkeessa, nimittäin pari kolme luksusmökkiä hän vielä ymmärsi, kuten sen että Ruskolla oli tarkoitus avata lomakylä maanmiehilleen. Mutta että iso teollisuushalli niin sitä hän ei käsittänyt. Hän oli kyllä kuullut huhuja että venäläiset oli rakennuttanut isoja halleja ympäri suomea ja ennen muuta itärajan tuntumaan Suomen puolelle. Joista suurimasta osasta ei tiedetty juuri mitään. Eikä myöskään sitä mitä hallien sisällä yleensä puuhattiin. Tosin eipä se kyllä hänelle kuulunutkaan. Ja parempi oli olla kyselemättä liikoja. Sundbergia mietitytti nuoren tytön eliminoiminen. Mikä merkitsi sitä että tämä projekti oli hyvin tärkeä venäläisille ja että asia oli pienenpiirin tiedossa ainoastaan. Oli selvää että nyt pelattiin peliä korkeilla panoksilla. Ruskosta tiedettiin sen verran että tämä Liettuan jätti, oli entinen armeijan tiedusteluosaston upseereita ja että hänellä saattoi olla kytköksiä KGP:n eli ei siis mikään turha sälli. 10 luku Arttu Karma haroi harvoja harvenevia hiuksiaan, nuoren tytön tapauksesta ei ollut kuulunut mitään. Sitä puolestaan Arttua ja tämän kollegoita oli työllistänyt tuntematon muoti huume joka vallankin oli nuorison suosiossa. Aineen koostumusta ei tunnettu tarkkaan. Se mitä tiedettiin, oli että kyseinen huume oli aiheuttanut vakavia oireita käyttäjilleen. Omituisinta jutussa oli että katumarkkinoilta sitä ei ollut tavoitettu.

Eikä ensimmäistäkään jakelijaa saatu kiinni. Visa Koivu katseli Arttua kun tämä haroi hiuksiaan ja huokaili raskaasti pöytänsä takana. — Sinä saat lähteä jututtamaan erästä seitsämäntoistavuotiasta poikaa osastolle. Tuli ilmoitus partiolta, että kyseinen nuori oli löydetty heikossa jamassa kadulta. —Kuka löysi ensiksi? —Kierroksella ollut vartija joka ilmoitti partiolle. —Tietääkö sosiaaliviranomaiset ja vanhemmat? 15 —Ovat tietoisia, normaalisti tämä kuuluisi puhtaasti sosiaaliviranomaisille. Mutta on käynyt ilmi että liikkeellä on tuntematonta muoti huumetta joka on nuorison suosiossa. —Entä Nina? —Eikö tämä ole paremmin hänen heiniään? —Ninalla on muuta nyt työn alla. Selvitä potilaalta mistä tämä on aineen saanut ja kuinka paljon sitä oli liikkeellä. Jakeleeko sitä jokin taho? Visa Koivu lähti Artun toimistosta kansio kainalossaan. Karma katseli pöydällä olevia lastensa kuvia ja oma nuoruuskuvaansa. "Hitto onko minusta tullut liian vanha selvittämään rikoksia, pitäisikö anoa siirtoa toisiin tehtäviin". Mietti karma itseksensä. "Vaan kenestä hän tekisi seuraajan"? "Nina Mäkipää oli kyllä etevä ja asiallinen konstaapeli, jossa olisi ainesta vaikka mihin. Vallankin kun saa vielä hieman uskottavuutta ja oikean tyyppistä auktoriteettia lisää" Karma mietti ja katseli ulos neljännessä kerroksen toimiston ikkunasta ulos jossa ihmismassa kulki edes takaisin. Ihmiset olivat kuin muurahaisia jotka kulkivat laput silmillään. Tuolla jossain ihmismassan joukossa lymysi ryöstelevä joulupukki, nuoren tytön tappaja, vaarallinen muotihuume joka oli lähes vaatinut uhrinsa. Yhteiskunta oli sairas ja rikolliset oli sen potilaita. Karman katsellessa edelleen ikkunasta ulos, oveen koputettiin. —Peremmälle karma totesi. Sisään tulija oli Nina. —Aulassa odottaa pariskunta jotka tiedustelee sinua. —Kertoivatko he asiaansa? — Ei kertoneet, tahtovat tavata sinut. — Ohjaa heidät neuvottelu huoneeseen ja tarjoa heille kahvia ja eikös siellä ollut sitä kahvipullaakin. — Tohtiiko sitä tarjota, ties kuinka vanhaa se on? — En minä ainakaan maistanut mitään omituista. Ja sano että minä tulen aivan pian. Niina kääntyi ympäri ja poistui huoneesta. Arttu katsoi itseään peilistä kohentaen hieman ulkonäköään. "Ääh saa kelvata, ei tässä mihinkään linnanjuhliin olla menossa". Keijo Jalkanen oli varsin vaikuttava ilmestys kaikinensa vaikka ontuikin toista jalkaa melko pahoin, jonka vuoksi hän joutui käyttämään kävelykeppiä. Ontuminen johtui jalkaan osuneesta kranaatin sirpaleesta, kun tämä oli ollut rauhanturvaajana. Mikäli Keijo olisi ollut painija, niin sarja olisi ollut superraskas sarja. Karma katseli Keijoa hitaasti kun tämä oli astellut vaimonsa kanssa Karman toimistoon. 16 "Hitto tuon järkäleen kanssa ei parane asettua napit vastakkain" Keijo oli istunut niin että tuoli natisi liitoksissaan. — Semmotta tuota, että tultiin tekemään niin kuin katoamisilmoitusta. — Katoamisilmoitusta? — Joo, kun meitin pikkulikka, se on kadonnut — Vai niin. No kertokaapa aivan alusta koko juttu. — Se on silleen että tämä meitin likka, niin sille tuli kulkua tänne kaupunkiin, työasioissa. Noin viikko sitten ja sen jälkeen me ei olla kuultu likasta mitään. — Niin ajateltiin tulla kertomaan ja tekemään siitä se ilmoitus. — Minkä ikäinen tyttärenne oli — Täytti vastikään kaksikymmentä kolme... — Onko teillä kenties valokuvaa työstänne, mikä hänen nimensä olikaan? — Selinahan se meitin liikan nimi on, kaivahan emäntä se kuva jonka otit mukaasi ja näytä sitä komissaarille. Karma katsoi ojennettua kuvaa tarkkaan ja hänestä tuntui kuin todellisuuden taju katosi jonnekin. Epäilemättä kyse oli samasta henkilöstä joka oli joutunut yliajon uhriksi. Karma puri hampaitaan ja mietti kuumeisesti mitä tehdä. "Helvetin helvetti" Karma katsoi hitaasti pariskuntaa silmiin ja sanoi sitten matalasti. — Olen pahoillani, tyttärenne puolesta... — Tarkoittaako komissaari, että parahti vanha rouva. — Pahoin pelkään että tyttärenne on joutunut yliajon uhriksi. Siksi pyydänkin teitä tulemaan tunnistamaan, niin mikäli jaksatte? Keijo joka oli ollut vaiti, katseli lasittunein silmin Karmaa. Puuttui nyt keskusteluun. — Miten se tapahtui? — Tutkimuksen tässä vaiheessa on liian aikaista sanoa. Etsivä Mäenpää tutkii kyseistä juttua. — Sekö joka otti meidät vastaan ja tarjosi kahvia? — Hän juuri. — No ei

ihme jos syyllistä ei saada kiinni. — Mäkipää on eräs parhaista. Sanoi Karma varmalla äänellä. — Mikäli tutkimuksissa ilmenee jotain niin me otamme yhteyttä kyllä. — Tahtoisimme käydä vaimoni kanssa katsomassa tyttöämme. Totesi Keijo hiljaksen. — Niin mikäli se sopii? — Totta kai, ilman muuta. Arttu karma johdatti pariskunnan ruumishuoneelle jossa. Herbert Kalma oli saanut työnsä valmiiksi. 17 Heti kun Arttu ja pariskunta oli astunut sisään tutkimus huoneeseen, niin Herbert oli alkamassa antamaan täydellistä selontekoa Karmalle, kun tämä oli keskeyttänyt selonteon. — Saanko esitellä Jalkasen pariskunnan Keijo ja Minna Jalkanen. Sen selonteon ehtii kyllä. — Voitko näyttää sen uhrin joka tuotiin pari päivää sitten. — Ai senkö tytön? Joka teki aikuis... — Jos nyt voisit kuitenkin näyttää, kiirehti Karma. Käsittääkseni sinulla oli muita töitä. Herbert katsoi pitkään Karmaa silmiin mutta ei sanonut mitään. Arttu johdatti pariskunnan peitetyn ruumiin luo joka makasi vaalean sävyisellä kaakelialustalla. Herbert kohotti hitaasti lakanan kulmausta niin että nuoren tytön kasvot tuli näkyviin. Tytön äiti puhkesi itkuun ja Keijo sulki vaimonsa kainaloonsa. — On se meitin tyttö, sanoi Keijo hiljaa vaimonsa niiskuttaessa tämän vierellä. — Olen pahoillani sanoi Karma Herbertin yhtyessä tämän sanoihin. Keijo katseli tyttärensä levollisia kasvoja joista paistoi selvästi levollisuus ja rauha. — Voisitko poistua, tahtoisin olla hetken tyttäreni luona kahden. Sanoi Jalkanen matalasti. — Ikävä kyllä meillä on tietyt säännöt, sanoi Herbert — Minä tahdon olla kahden tyttäreni vierellä. Sanoi Keijo puristaen samalla rystyset valkoisina kävelykeppiään. — Me odotamme tuolla käytävässä. Muiden poistuessa huoneesta Keijo jäi yksin tyttärensä vierelle, nostaen sitten lakanan kokonaan sivuun. Mies katseli kalpeata tytön ruumista. — Se joka tämän teki sinulle ja meille, saa ansaitsemansa kohtalon, siitä kun riisti sinut meiltä ja sinulta elämäsi. Sen lupaan ja vannon Keijo K Jalkasen nimeen. Sen sanottuaan mies kumartui ja suuteli tyttärensä kuolon kangistamaa otsaa, peittäen sitten tämän hitaasti ohuella lakanalla. Mies kääntyi hitaasti ympäri ja marssi ulos huoneesta mitään sanomatta. — Heti kun ilmenee jotain, niin me ilmoitamme teille kyllä. Sanoi Arttu Keijo kääntyi katsomaan Arttua silmiin, mutta ei sanonut mitään. — Olipas siinä aika merkillinen mies. Totesi Herbert — Mikä lie miehiään? — Mies joka on keitetty monessa liemessä, ja jonka kanssa ei kannata riitautua. Sanoi Karma hiljaa. 18 11. luku Sairaalassa Visa tapasi lääkäri Camilla Carinan tämän vastaanotto huoneessa. Jollei tilanne olisi ollut se mikä se oli, niin Visa olisi varmasti lohkaissut jonkun puujalka vitsin Camillan sukunimestä. Visa katsoi kuitenkin parhaaksi olla ihan hiljaa ja pysyttelemään asialinjalla. Lyhyiden muodollisten esittelyiden jälkeen Visa oli mennyt suoraan asiaan. — Teidän osastolle tuotiin nuorehko potilas myrkytystilan johdosta vai kuinka? — Onko potilaalta saatu tarkempaa tietoa entä onko tietoa mitä hän oli ottanut tai käyttänyt? — Kyllä vain potilas tuotiin meille eilen illalla klo 21.45 ja häntä ei ole vielä pystytty jututtamaan sen tarkemmin. Potilaan käyttämästä aineesta sen verran että labrakokeiden perusteella kyseessä ei ole mikään tunnettu huumausaine. Pikemmin koetulokset viittaavat, vahvoin kipu lääkkeisiin. Kuten Tramal, Pancod, sekä muut. — Onko mahdollista että henkilö on tietoisesti ottanut yliannoksen kyseisiä lääkkeitä? — Sitä seikkaa ei toki voida sulkea pois, eli se on täysin mahdollista. Tähän seikkaan saadaan selvyys kun potilasta voidaan jututtaa. Kuten siihen myös että onko henkilöllä ollut muita itsetuhoisia ajatuksia. — Milloin potilasta voidaan jututtaa? — Potilaalle on tehty vatsahuutelu sekä muu asianmukainen hoitoprosessi, henkilöä voidaan jututtaa heti kun hänen olotilansa mahdollistaa sen. Sen tarkempaa ajankohtaa en osaa tässä vaiheessa kertoa. — Kiitos näistä tiedoista. Sanoi Visa nousten samalla tuolistaan. — Yksi juttu vielä sanoi Visa — Niin... — Onko sinulla illaksi mitään erikoista? — Miksi kysyt sellaista? Sanoi nainen hymyilen — Ajattelin vaan... — Niin — Ajattelin että olisitko tahtonut lähteä illalla ulos kanssani. — Ajattelin viettää avomieheni kanssa kynttiläillallisen kun hän tulee työkomennukseltaan. — Ai anteeksi

olinpa minä typerä. — Et suinkaan ja aina kannattaa kysyä. Sanoi nainen hymyilen, johon Visa ei enää reagoinut mitenkään. — Lähetän kaikki asiapaperit ja pöytäkirjat esimiehellesi asian tiimoilta, niin sinun ei enää tarvitse tulla tänne. 19 Visa ei sanonut mitään, vaan liukeni huoneesta käytävään. "Voi halvattu eipä ollut paljoa lapsille kertomista tästä reissusta" Ajatteli Visa. "Karma repii viimeisetkin hiukset päästään kun saa raporttini". Samaan aikaan toisaalla Nina oli juuri keittämässä kahvia kun Arttu oli tullut kahvihuoneeseen, Nina katsoi Arttua hetken silmiin mutta ei puhunut mitään. — Poikkeaa huoneessani kun olet saanut kahvin laitetuksi. Sen sanottuaan Karma oli poistunut huoneeseensa, Ninan jäädessä miettimään tilannetta. "No mitä sillä nyt olisi" — Se pariskunta joka tuli aiemmin tänne ja jolle tarjosit kahvia oli sen kuolleen tytön vanhemmat. Ninan suu aukesi hämmästyksestä. — Se pariskuntako se oli? — Niin, ja sain hieman kritiikkiä siitä että onnistummeko saamaan syyllisen vastuuseen. Tai onnistutko sinä selvittämään tapausta. Nina katseli Arttua silmiin. — Mitä tarkoitat? — Sitä että haluan tietää oletko valmis näin isoon juttuun, ja pystytkö selvittämään syyllisen? — Sinun, eikä kenenkään muunkaan tarvitse epäillä ammattitaitoani. Sanoi Nina määrätietoisesti jämäkästi. — Hyvä sen tahdoin kuullakin sinulta. — Saat muuten jatkaa tutkimuksia uudelleen. "Jo on aikakin, hitto muutama päivä mennyt ihan hukkaan" Ajatteli Nina 12. Luku Nina Mäkipään tutkimukset Nina Mäkipää palasi työhuoneensa. Pelkkä kuolinsyyn tutkijan arvio tekijästä jonkun lyhentyneen nimettömän perusteella ei riittänyt vielä mihinkään. Myöskään dna testeistä ei olisi mitään hyötyä koska uhri oli ollut useamman henkilön kanssa tekemisissä. Tietenkin oli mahdollisuus takavarikoida uhrin tietokone, mikäli tällä sellainen oli. Mutta sen hän jätti viimeiseksi oljen korreksi, jostain lisätutkimukset oli kuitenkin aloitettava. Koska uhri oli toiminut aikuisviihde alalla, niin oli hyvin luultavaa että uhrilla saattoi olla netissä ilmoitus tai jopa kotisivu jossa hän markkinoi palveluksiaan. Enempää aikailematta Nina aukaisi koneensa ja laittoi lähes kaiken tietävään Googleen hakusanan. "Selina Ilves" Ja samassa ruutuun ilmestyi "Selina Ilves" Facebook profile. Nina klikkasi linkkiä mutta kone ei näyttänyt kaikkea tietoa. — Voi helvetti olisihan se pitänyt arvata. Kirosi Nina, ilman sisään kirjautumista homma tyssäisi alkuunsa. Nina inhosi Facebookia, ja sen vuoksi hänellä ei tiliä ollutkaan. Nina piti luovan ajatus tauon mennessä juomaan kupin kahvia. Ninaa ei innostanut perustaa tiliä itselleen, palveluun joka kalasti tietoja ihmisistä ja heidän tekemisistä. Oli oltava jokin muu konsti. Itse asiassa hän voisi poiketa erään kurssikaverinsa luona jolla oli Facebooktili jota hän voisi käyttää. Juuri kun Nina oli ottamassa kahvia, niin tämän kännykkä pärähti saapuneen viestin merkiksi. "Mitäköhän tällä kertaa" Ajatteli Nina >Tule toimistooni< Hitto ei edes kahvirauhaa. Nina otti kahvikupin mukaansa ja sipsutteli Karman toimistoon jossa Visa ja Karma oli vartunut häntä. Nina katsoi kysyvästi kumpaakin. — Nyt kun Ninakin on paikalla niin voit aloittaa. Visa avasi kansionsa ja aloitti selonteon. — Kävin siellä sairaalassa jututtamassa potilasta ja lääkäriä. — No mitä irtosi? — En päässyt potilaan puheille. Kun tämä oli teholla, sen sijaan jututin potilasta hoitavaa lääkäriä. Nina joka oli ollut vaiti, puuttui nyt keskusteluun. — Siis mikä juttu tämä on? Arttu katsoi hitaasti Visaa silmiin. — Etkö ole kertonut tapauksesta Ninalle? — En katsonut sitä tarpeelliseksi. Änkytti Visa vaikeana. Arttu katsoi edelleen paheksuttavasti Visaa silmiin. — No niin jatketaan. Kyse on eräästä huumetapauksesta jossa asianomaisena henkilönä on ollut nuori teini-ikäinen poika. — Mitä lääkäri sanoi? — Kyseessä on ollut alustavien tutkimusten mukaan jonkinasteinen opioidi/kodeiini yhdistelmä. — Ilmeisesti vahvojen lääkkeiden yhteiskäyttö. — Siinäkö kaikki? — Kutakuinkin. Hoitava lääkäri laittaa sinulle tarkemman selonteon. — Hyvä jos siinä oli kaikki, niin sinä voit palata töihisi. — Saat jättää ne paperit siihen pöydälle. 21 Visa katsoi Karmaa happaman oloisesti, kun laski paperit pöydälle ja poistui. Ninan teki myös lähtöä, kun kuuli Artun jämäkän äänen. — Odota. Minulla on asiaa

Nina kääntyi katsomaan esimiestään. —Oliko vielä jotain? —Itse asiassa kyllä. Miksi Visa ei ole informoinut sinua tästä asiasta? —En osaa vastata tuohon. —Onko teillä jotain skismaa välillänne? —Ei, tietääkseni. — Ellei sitten? —Niin... —Visa on joskus yrittänyt vokitella minua. —Ja et ollut kiinnostunut? —En! Enkä tule olemaankaan. — Hmm... —Tuli mieleen että jos hän yrittää viedä juttuni ja astua siten varpailleni. —Sellainen peli ei vetele minun alaisuudessani. Sanoi Arttu matalalla äänensävyllä. —Visa puhui että pojan elimistöstä oli löytynyt samoja aineita, kuin sen kuolleen tytön elimistöstä. —Voisikohan niillä olla yhteistä. Mietti Nina —Samaa mietin minäkin, totesi Karma? —Tuleeko liian iso urakka jos tutkit myös sitä juttua. —Entä Visa? —Eikös tämä ollut hänen alun perin. —Oli, mutta ei ole enää. Nina katsoi Arttua hitaasti. —Toimitan paperit sinulle heti kun olen saanut ne. —Miten muuten sen kuolleen tytön tutkimukset? —Ryhdyn tutkimaan seuraavaksi tytön taustoja sekä hänen ystäviään, josko sieltä löytyisi jotain. —Pidäthän minut ajan tasalla. - En nimittäin pidä takin kääntäjistä liiemmin. —Tietenkin. Sanoi Nina ja otti paperit pöydältä ja poistui Karman huoneesta. Nina jäi miettimään oliko hän tehnyt oikein, kun oli mennyt kertomaan Visan touhuista esimiehelleen. Toisaalta Visa oli kyllä idiootti jolla oli melkein kananaivot ja kaninhimot. ”No tehty mikä tehty ja sanottu mikä sanottu, turha sitä oli enää murehtia”. Nina mietti asiaa kaikilta kanteilta, tehden samalla muistiinpanoja koneelleen. Hän oli esimiehelleen luvannut tutkia ensin kuolleen tytön taustoja, toisaalta häntä kiehoi suuresti ryhtyä tutkimaan esille tullutta huumejuttua. Koska jos olisi niin että kyseiset tapaukset liittyisivät jotenkin toisiinsa. Merkitsisi se sitä että taustalla oli tällöin huumebisnes. Ja sellaiset oli aina vaikeita tapauksia. Nina käänteli uhrilta löytynyttä käyntikorttia. Oikeastaan hän voisi poiketa sivustolla jonka osoite oli käyntikortissa. ”Puhelin numero oli varmasti salainen, mutta saattoi myös olla Prepaid liittymä” heillä oli kyllä valmiudet selvittää osoite tarvittaessa. 22 Nina sulki koneensa ja poistui työmaaltaan menen lähikirjaston tietokoneelle. Osoiteriville hän kirjoitti käyntikortissa olevan osoitteen ja ei aikaakaan kun hän oli MissElinan kotisivulla. Sivusto oli aistikkaan oloinen pinkin punaisella pohjalla. Sivusto oli tehty ilmaisella selainpohjaisella ohjelmalla, jollaisia netti oli pullollaan. Sivuston mukaan tarjolla oli erityyppisiä elämyksiä aikuiseen makuun. Kaiken kaikkiaan sivusto oli hyvällä maulla toteutettu, jossa tärkein tuli kyllä selville. Nina oli nähnyt tarpeeksi muodostaakseen jonkinmoisen kuvan Miss Elinasta. Sen sijaan häntä kiinnosti pikemmin Selinan oikea profiili joka löytyisi Facebookista. Nina oli onnistunut sopimaan tapaamisen erään ystävänsä kanssa joka oli ollut hänen kanssaan samalla kurssilla kuin hän. Tapaamisen he olivat sopineet läheiseen kahvikuppilaan.